

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 24. Lauretana Domus à Nicolao V. Indul gentijs augetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

victoria milite; materiam auaritiae subtrahere occupat: & præcipua Lauretani templi ornamenta clam in nauim ad id paratam imposita secum propere Venetas primum, inde Rauennam asportat. ita, & sacrilegij materies subducta, & sacra dona in tutum recepta; ac deinde sedata illa tempestate, reportata. Nec dubium. Deiparæ præsidium per ea tempora in Aede Lauretana tuenda apparuit. Nam cum diuturno, grauique bello tot exercitus Sfortiæ, Pontificis, Alphonsi Regis Neapolitani toto Piceno impune volitarent, tot copiarum Duces Lauretum accederent; tamen in direptione tot oppidorum, atque urbium, vicus immunitus, templi opulentia, ut tum res erant, inclytus, semper intactus, inviolatusque permanxit: tanta seu loci sanctitas apud homines, seu Virginis tutela rerum suarum fuit.

*Lauretana Domus à Nicoldo V. Indulgentijs
angetur, contra Vim Turcarum mu-
nitur. Cap. XXIV.*

Nicolaus inde Quintus Eugenio mortuo, Pontificatus Nicolai V.
excepit, qui ne à Martino in B. Mariæ cultu vince- Benef.
retur, Lauretanam eius cellam Pontificijs muneribus au-
xit. Videbat diem B. Virgini ab Angelo salutatæ sacram Hier. Ang.
maxime insignem illi Domui, ac memorabilem esse; quippe cum Deus eo ipso die inibi naturam humanam induisset. Lætissimam ergo illam lucem, qua iacta sunt funda-
menta salutis humanæ, anniuersaria Indulgentia decora-
uit. Ex quo templum Lauretanum, ut tanti mysterij me-
moria dignum erat, quotannis illo die eximie celebrari
est coepit. Porro Nicolaus Lauretana Aede Indulgen-
tijs cohonestata, opulentiae quoque ædis consulendum
putauit. Igitur magnopere cauit, ne Lauretana dona a-
uerterentur, neue diuenderentur, arcens ingressu Eccle- fia.

si ex Antistitem Recinetensem, si quid eorum in posterum distrahere, aliosue invitus conuertere ausus foret, si autem vendita iam, ac distracta intra viius mensis spatium, non recuperaret, Episcopatu deiiciens. Ciuitati insuper Recinetensi eodem diplomate negotium datum, vel recuperandi Lauretanam dona, vel tuendi. Nec pace solum, sed bellico etiam tumultu, insignis Nicolai Pontificis pie-tas in Lauretanam sedem enituit. Sub id tempus Mahometes Turcarum Rex Constantino Palæologo Orientis Imperatore cæso, Constantinopoli vi capta, fædeque di-repta, Turcici sedem imperij transtulit in Europam, anno post Christum natum M. CCC C. LII. Ergo, ut Constantinopolim Christiani Imperij arcem à barbaris captā, Imperatorem ipsum cum nobilitate cæsum, Turcarum Regem tanta victoria inflatum ex propinquo insultare Græciæ, minitari exitium Italiæ fama tulit; enim uero tantus Christianis viribus terror incessit, vt tota Italia trepidatum sit. Itaque Nicolaus satis memor Aedis Lauretanæ, eam aduersum barbarorum excursiones satis firmo præ-sidio munit: & simul in hostem omnibus viribus consurge-re parat eius rabiem compressurus.

*A Callisto III. aduersus Turcas communia Domus,
barbaros alio vertit ingenti clade perculsos.*

Cap. XXV.

S. Anto. p. 3
Plat. Callist.
III.

Callisti III
beneficia.

Caeterum Nicolao in ipso apparatu, ac meditatione Turcici bellii ex moerore, vt ferunt, extincto succes-sit Callistus Tertius. Is, quia fama erat, Turcas victoria usos magna Peloponnesi, Epirique parte in suam ditionē redacta, in Dalmatiam, atque in ipsam Italiam furore ac rabie instinctos rapi; nihil habuit antiquius, quam vt Lauretanam Domum tutaretur, haud dubius quin illa salua, Deiparæ præsidio cætera in Italia salua essent futura. Ig-i-tur